

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EXIMI-//VM PLANEQVE DIVI-//NVM OPVS
INCOMPARABILIS// Theologi Dionysij, professione
Car//thusiani, in quo opere contine[n]tur// quinque
humanae uitae specu//la**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1540

De dignitate & excellentia sacerdotum. Capvt V.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55481](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55481)

tibus circundantem & altare coronantem, cum officio quo circa regem suum milites stare consueuerunt. Quod mihi facile persuasum est. Alter uero mihi retulit non ab alio se auduisse dicens, sed quod ipse uidisset, quoniam de hoc seculo recedentes qui participes mysteriorum illorum in conscientia munda fuerint, cum efflauerint ultimum spiritum, subuehi eos alacres manibus angelorum. Necdum ergo inhorrescis, quod ad tale ministerium nitebaris me inducere, & indutum sordidis uestibus sacerdotum inferere dignitari, cum talem Christus ei conuiuantium congregatione separauerit. Splendore igitur uitae totum illuminantis orbem, fulgere debet animus sacerdotis. Noster autem tantis tenebris operitur, male uidelicet conscientiae, ut incuruetur semper, nec ad deum suum cum fiducia audeat aliquando respicere. Sacerdotes sales terrae sunt, nostram autem insipientiam & in omnibus ignorantiam quis queat facile sustinere, exceptis uobis qui nimis diligere nos decreuistis.

De dignitate & excellentia sacerdotum.

CAPVT V.

SACERDOTII autem, de quo loquimur, aspice dignitatem. Agitur quidem in terra, sed officium eius caelestibus negociis continetur. Non enim homo, non angelus, non archangelus, non aliqua creatura, non uirtus, sed ipse spiritus sanctus hoc munus instituit, atque adhuc manentes in carne ministerio fungi praestitit angelorum. Propter quod oportet pontificem, quasi qui in ipso consistat caelo, illius uirtutibus misceatur, ita uitae splendore radiatum.

Nō fuerunt

SPECVLVM

Fuerunt quidem terribilia & horribilia etiam ea quae in ueteri testamento ante gratiam gerebantur, utputa tincinnabula, malogranata, lapides in pectore ordinati, superhum erale, mitra, cidaris, uestimentum talarare, lamina aurea, sancta sanctorum, intusque silentium, & solitudo reuerenda. Verum si quis ea quae sunt in gratiae ordinatione consideret parua esse, illa quae precesserunt terribilia iudicabit, quodque de lege pronunciatum est, etiam per haec uerum probabit, quoniam non sit clarificatum id quod clarificatum fuerat propter excellentem claritatem. Nam cum immolatum dominum nostrum, & cum incenso uideris astantem sacerdotem atque imprecantem, omnesque pariter precioso illo imbui sanguine, adhuc te esse cum hominibus arbitraris, & non continuo animo translatus in celos, omnemque de mente sensum carnis excludens nuda anima sensuque mundissimo ea quae sunt in caelestibus intueris. O miraculum, o in nos dei beneuolentia. Qui sursum sedet ad dexteram patris, sacrificii tamen tempore hominum manibus continetur, traditurque lambe- bere cupientibus eum, et cum ueneratione completi, sitque totum sub oculis humanis? Videntur tibi hec digna contemptu, aut talia ut possibile sit cuiquam super horum reuerentia inflatione mentis attolli. Ut autem altitudinem & excellentiam sanctificationis huius aliquo inuearis exemplo, imaginarie sub conspectum nostrum adductum Heliam, & innumerabile circumstantium multitudinem, & hostiam in altari positam omnesque qui assunt magna silentii expectatione conticere, solum uero prophetam orantem & repente flammam de caelis in hostiam descendentem. Admirandam nempe haec & totius plena stuporis. Sed transi ex illis quae nunc aguntur, & non solum miranda ea, sed omne

Thre. 3.

stuporem transcendētia uidebis. Stat quippe sacerdos
 nō ignē educēs sed spiritum sanctū, diu precī incūbēs,
 nō ut illa desuper accēsa lāpas consumat apposita, sed
 ut aduolans gratia sancti spiritus sacrificio p ipsum
 cunctorū mentes accendat & splēdidiōres reddat argē
 to per ignē probato. Hoc igitur ministeriū ita reuerē
 diū quæ despiciere audebit insania? An nescis quoniam
 hūana natura nūq̄ in ignē talis hostiæ sufficeret, sed to
 ra fundit^o nteriret nisi magnū gratiæ dei esset auxiliū.

Eiusdem fere argumenti. CAP. VI.

NAm si quis introspiciat, quantum sit homi-
 nem carni & sanguini adhuc colligatum be-
 atæ illi & simplici naturæ posse fieri uicinū,
 tunc diligēter intelliget, quod sacerdotes spiritus san-
 cti gratia honorare dignum sit. Per hos quippe myste-
 ria illa complentur, atq; alia non his minora, tā grā
 dibus uel ad rationē salutis nostræ uel etiā dignita-
 tis. Hi nāq; qui terrā incolūt atq; in ea cōuersant, cæle-
 stia dispēsare meruerunt, & potestātē acceperunt, quā
 neq; angelis, neq; archāgelis dedit deus. Neq; enim ad
 illos dictum est: Quęcunq; ligaueritis super terrā, erūt
 ligata & cælis: & quęcunq; solueritis erunt soluta
 Habent namq; & mundi principes uinciendi aliquam
 potestātē, sed uti hac in solis corporibus licet. Hoc autē
 uinculum qd sacerdotibus cōmissum est, ipsam cōtin-
 git animam, transitq; ad cælos, ut ea quæ operati fue-
 rint sacerdotes deorsum, etiā de^o cōfirmet in cælis, sen-
 tētiāq; seruatorū dñs ipse corroboret. Quid ergo reliqui
 est, si eis omnis commissa est potestas cælorum? Quo-
 rumcunq; enim, inquit, dimiseritis peccata, dimittē-
 tur: et q̄rū retinueritis, tenebuntur. Quę potest inueni-
 ti maior potestas? Omne iudicium dedit pater filio, Ioan. 5^a

Matt. 18^oIoan. 20^oIoan. 5^a

N iij at